

ANNEX IV

Contingut de la declaració de conformitat

La declaració de conformitat amb els requisits essencials ha de tenir el contingut mínim següent:

1. Identificació del declarant (nom, adreça, telèfon/fax, document d'identificació (CIF/NIF/passaport), grau de representació del fabricant).

2. Referència a l'equip (classe d'equip i descripció, fabricant, país de fabricació, marca, model, denominació comercial).

3. Relació de la/les norma/es aplicada/es, amb indicació expressa de la/les referència/es, incloent-hi l'any o la versió de l'edició utilitzada.

4. Directiva/es aplicada/es per avaluar la conformitat a normes en els aspectes de baixa tensió i compatibilitat electromagnètica: la traslladada per aquest Reglament [s/article 4.1.a)] i [s/article 4.1.b)] respectivament o les existents fins a la data i exclusives per a LVD (73/23/CEE, modificada per la 93/68/CEE) i l'EMC (89/336/CEE, modificada per la 92/31/CEE i la 93/68/CEE).

(Aquest model equival al que estableix la norma EN 45014 de la Unió Europea.)

Lloc, data i signatura

CAP DE L'ESTAT

22616 *LLEI 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa.* («BOE» 299, de 14-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

Aquesta Llei conté una sèrie de mesures fiscals de suport a les empreses i de foment de l'estalvi i la inversió. En particular, afecten la tributació de les petites i mitjanes empreses, el tractament fiscal dels plans de pensions i assegurances de vida, el règim tributari dels guanys i les pèrdues patrimonials i la fiscalitat de l'activitat internacional de les nostres empreses.

Aquestes mesures de foment són necessàries en la conjuntura econòmica actual, per garantir el creixement estable de l'economia espanyola i evitar l'aflorament de pressions inflacionistes.

La consecució d'aquest objectiu va fer imprescindible l'aplicació d'aquestes mesures amb caràcter immediat, cosa que es va fer mitjançant el Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa. Aquesta Llei té el seu antecedent immediat en el dit Reial decret llei.

II

En aquesta Llei es manifesta una aposta decidida pel suport a les petites i mitjanes empreses i a les iniciatives d'innovació i internacionalització empresarial, com a fórmula per millorar-ne la competitivitat i, per tant, com a garantia de la seva supervivència en un entorn globalitzat i ràpidament canviant.

Pel que fa a les mesures de suport a les petites i mitjanes empreses, que constitueixen la vertadera columna vertebral de la nostra economia i que tanta importància tenen per al creixement i la innovació d'aquesta, s'amplia significativament l'àmbit d'aplicació del règim especial de l'impost sobre societats, amb la qual cosa un gran nombre d'empreses poden gaudir dels incentius fiscals que s'hi estableixen, i es millora el règim de la reinversió de beneficis empresarials.

D'altra banda, tenint en compte la importància de les noves tecnologies i amb la voluntat de donar suport a l'esperit innovador i emprenedor de les nostres empreses, s'estableix un incentiu fiscal per a les actuacions que tinguin com a objectiu millorar el seu accés i la seva presència a Internet, com també el desenvolupament del comerç electrònic o la millora, en general, dels seus processos mitjançant la incorporació de tecnologies de la informació i de les comunicacions.

De la mateixa manera, mitjançant nous incentius fiscals en l'impost sobre societats o mitjançant la millora dels existents, es fomenta la formació del personal en l'ús de noves tecnologies, així com les inversions en innovació tecnològica de les empreses. En la mateixa línia de suport a les noves empreses, emprenedores i innovadores, s'hi han d'incloure les millores en el règim de capital risc, com a fórmula per al finançament d'iniciatives.

Finalment, el suport a les activitats d'investigació científica, desenvolupament i innovació tecnològica dutes a terme per les nostres empreses es manifesta en la supressió de les limitacions en el dret a deduir l'impost sobre el valor afegit com a conseqüència de la percepció de subvencions per a la realització d'aquestes activitats.

III

Pel que fa al tractament fiscal de les aportacions a plans de pensions, s'ha de recordar que el foment dels sistemes complementaris de previsió social va ser un dels principals aspectes plantejats en l'anomenat Pacte de Toledo. En aquesta línia, aquesta Llei introdueix millores en el règim fiscal dels plans de pensions i, consegüentment, de les mutualitats de previsió social, tal com s'exposa seguidament.

En primer lloc, s'eleva els límits generals de reducció en la base imposable per aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió social, així com dels aplicables en el cas de partícips de més edat i de persones amb minusvalidesa. En concret, els límits generals se situen en 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) i el 25 per 100 dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques, cosa que implica una elevació del límit absolut en 100.000 pessetes (601,01 euros) i del relatiu en 5 punts percentuals. En el cas de persones de més edat, s'eleva el límit màxim d'aportació en 300.000 pessetes (1.803,04 euros) i en 20 punts percentuals, per la qual cosa queden situats, respectivament, en 2.500.000 pessetes (15.025,04 euros) i el 40 per 100. Finalment, en el cas de persones amb minusvalideses, s'eleva el límit absolut en 300.000 pessetes (1.803,04 euros), i queda situat en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros).

En segon lloc, es produeix una extensió del règim fiscal dels plans de pensions als cònjuges que no treballen fora del domicili familiar o que, si ho fan, obtenen

rendes inferiors a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros). Aquesta mesura implica un afavoriment de l'estalvi familiar i respon a una demanda social existent en l'actualitat. Sobre aquest aspecte, cal assenyalar que els límits de reducció per aportacions a plans de pensions s'apliquen sobre els rendiments obtinguts individualment per cada contribuïent, cosa que impedeix fer aportacions reducibles a plans de pensions als cònjuges que no treballen fora del domicili familiar, malgrat que, moltes vegades, contribueixen, a través del treball domèstic, a l'obtenció de rendiments per part del cònjuge. Amb la modificació que s'incorpora es permet que les aportacions efectuades als plans de pensions de què siguin titulars els cònjuges que no obtinguin rendes o els rendiments del treball i d'activitats econòmiques dels quals siguin inferiors a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros), puguin ser objecte de reducció en la base imposable de l'altre cònjuge, amb el límit màxim de 300.000 pessetes (1.803,04 euros) anuals.

En tercer lloc, s'incorpora una mesura que habilita per fer aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals amb el límit màxim d'aportació financera i de reducció fiscal de 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) anuals, sense aplicació del límit percentual sobre els rendiments de treball o d'activitats econòmiques.

De manera coherent amb les millores introduïdes en el règim fiscal dels plans de pensions, es millora la tributació de les prestacions derivades d'assegurances de vida, augmentant els coeficients reductors aplicables per a la determinació del rendiment net corresponent.

IV

Respecte al tractament en l'impost sobre la renda de les persones físiques dels guanys i les pèrdues patrimonials, en primer lloc s'estableix la inclusió a la part especial de la base imposable de l'impost d'aquelles derivades de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació, la qual cosa suposa una reducció del termini de dos anys vigent anteriorment.

La principal finalitat d'aquesta mesura és evitar que la presa de decisions d'inversió pel ciutadà estigui dràsticament condicionada per la influència del termini previst en l'actual normativa. Efectivament, el manteniment de les inversions durant més de dos anys per aconseguir el gravamen previst per a aquest tipus de rendes pot resultar un termini massa dilatada, per la qual cosa la seva reducció contribueix a augmentar l'eficiència en les decisions d'inversió dels particulars.

Alhora, en línia amb la rebaixa impositiva duta a terme per la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es redueix el tipus impositiu aplicable a aquestes rendes del 20 al 18 per 100, amb la qual cosa queda equiparat així al tipus mínim al qual es grava la part general de la base imposable. El fonament d'aquesta mesura és doble: d'una banda, es contribueix sens dubte a fer més atractiva l'alternativa de l'estalvi davant el consum i, de l'altra, s'assegura que cap contribuïent pugui veure sotmeses les rendes que s'integren a la part especial de la base imposable a un gravamen superior al corresponent a les que s'integren a la part general de l'esmentada base.

En coherència amb el nou tipus de gravamen, es rebaixa al 18 per 100 el tipus de retenció aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de les transmissions o els reemborsos d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva.

També val la pena destacar les mesures següents relatives a l'estalvi i la inversió: s'estableix el règim en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en

l'impost sobre societats del préstec de valors, per tal de facilitar la realització d'aquestes operacions en els mercats financers espanyols; s'elimina la tributació en l'impost sobre la renda de les persones físiques dels rendiments derivats de determinats actius financers quan es posen de manifest en ocasió de la defunció del contribuïent; es regula de manera homogènia en els impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre la renda de no-residents el tractament de les operacions de reducció de capital amb devolució d'aportacions als socis i de devolució de la prima d'emissió.

V

Amb l'objectiu de donar suport a les iniciatives d'internacionalització de les nostres empreses, es modifica el règim per evitar la doble imposició econòmica internacional per les activitats empresarials dutes a terme a l'estranger a través d'entitats filials o per mitjà d'establiments permanents que hi estiguin situats. L'aplicació del mètode d'exempció per a aquestes rendes afavoreix la internacionalització de les empreses espanyoles en millorar la seva posició competitiva en l'àmbit internacional. No obstant això, juntament amb la modificació del règim per evitar la doble imposició s'estableixen mesures antiabús que intenten evitar la deslocalització d'activitats empresarials.

Així mateix, s'estableix un nou incentiu fiscal en l'impost sobre societats que complementa les mesures tendents a afavorir la implantació de les empreses espanyoles a l'exterior, que consisteix en el diferiment de l'impost en els casos en què es facin inversions a l'estranger mitjançant la presa de participacions en el capital de societats no residents que exerceixin activitats empresarials. En particular, es permet que el subjecte passiu pugui reduir la seva base imposable en l'import de la inversió efectuada, amb la integració a la base imposable dels períodes impositius posteriors de l'import deduït.

Finalment, amb la finalitat de facilitar la mobilitat dels treballadors espanyols a l'estranger i de simplificar les obligacions fiscals dels contribuïents residents i no-residents en territori espanyol, s'adopten mesures relatives al tractament de les rendes obtingudes per la realització de treballs a l'estranger, i al pagament dels impostos personals en els períodes impositius en què es produeix un desplaçament a l'estranger o des de l'estranger.

VI

Finalment, en aquesta Llei s'aborden altres mesures també de gran transcendència econòmica i social.

En primer lloc, amb l'objectiu de culminar la reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques quant al tractament de l'habitatge habitual, i tenint en compte el caràcter complementari d'aquell que ha de tenir l'impost sobre el patrimoni, s'estableix l'exempció en aquest últim impost de l'habitatge habitual del contribuïent, almenys en la mesura que el seu valor fiscal no superi els 25.000.000 de pessetes (150.253,03 euros).

En segon lloc, es creen dues línies de suport financer a empreses de base tecnològica: la primera, mitjançant préstecs per al finançament de la presa de participacions en el capital d'aquelles per part d'entitats financeres; la segona, mitjançant préstecs participatius per donar suport a projectes empresarials de les esmentades empreses.

TÍTOL I

Mesures relatives a les petites i mitjanes empreses i a les empreses innovadores

Article 1. *Àmbit d'aplicació del règim especial de les empreses de dimensió reduïda en l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 122. *Àmbit d'aplicació: xifra de negocis.*

1. Els incentius fiscals que estableix aquest capítol s'apliquen sempre que l'import net de la xifra de negocis que hi hagi hagut en el període impositiu immediatament anterior sigui inferior a 3 milions d'euros (499.158.000 pessetes).

2. Quan l'entitat sigui de nova creació, l'import de la xifra de negocis s'ha de referir al primer període impositiu en què s'exerceixi efectivament l'activitat. Si el període impositiu immediatament anterior ha tingut una durada inferior a l'any, o l'activitat s'ha exercit durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'ha d'eleva a l'any.

3. Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, l'import net de la xifra de negocis s'ha de referir al conjunt d'entitats que pertanyin al grup. Aquest criteri també s'aplica quan una persona física per si sola o conjuntament amb altres persones físiques unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al segon grau inclusivament, estiguin amb relació a altres entitats de les quals siguin socis en algun dels casos a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que recull la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.»

Article 2. *Incentius a la reinversió en empreses de dimensió reduïda.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 127. *Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió.*

1. Els elements de l'immobilitzat material afectes a explotacions econòmiques en què es materialitzi la reinversió de l'import total obtingut en la transmissió onerosa d'elements de l'immobilitzat material, també afectes a explotacions econòmiques, feta en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 122 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 3 el coeficient d'amortització lineal màxim previst a les taules d'amortització oficialment aprovades. La reinversió s'ha

de fer dins del termini al qual es refereix l'article 21.1 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import invertit sigui superior o inferior a l'obtingut en la transmissió, l'amortització a què es refereix l'apartat anterior només s'aplica sobre l'import de l'esmentada transmissió que sigui objecte de reinversió.

3. La deducció de l'excés de quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte a la depreciació que hi hagi hagut efectivament, no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.»

Article 3. *Deducció per al foment de l'ús de les noves tecnologies per les empreses de dimensió reduïda.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'afegeix un nou article 33 bis a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Article 33 bis. *Deducció per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació.*

1. Les entitats que compleixin els requisits que estableix l'article 122 d'aquesta Llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 10 per 100 de l'import de les inversions i de les despeses del període relacionades amb la millora de la seva capacitat d'accés i maneig d'informació de transaccions comercials a través d'Internet, així com amb la millora dels seus processos interns mitjançant l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, que s'especifiquen a continuació:

a) Accés a Internet, que inclou:

1') Adquisició d'equips i terminals, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la connexió a Internet i accés a facilitats de correu electrònic.

2') Adquisició d'equips de comunicacions específics per connectar xarxes internes d'ordinadors a Internet.

3') Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4') Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

b) Presència a Internet, que inclou:

1') Adquisició d'equips, amb programari i perifèrics associats, per al desenvolupament i la publicació de pàgines i portals web.

2') Realització de treballs, interns o contractats a tercers, per al disseny i el desenvolupament de pàgines i portals web.

3') Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4') Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

c) Comerç electrònic, que inclou:

1') Adquisició d'equips, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través d'Internet amb les garanties adequades de seguretat i confidencialitat de les transaccions.

2') Adquisició d'equips, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través de xarxes tancades formades per agrupacions d'empreses clientes i proveïdors.

3') Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4') Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

d) Incorporació de les tecnologies de la informació i de les comunicacions als processos empresarials, que inclou:

1') Adquisició d'equips i paquets de programari específics per a la interconnexió d'ordinadors, la integració de veu i dades i la creació de configuracions Intranet.

2') Adquisició de paquets de programari per a aplicacions a processos específics de gestió, disseny i producció.

3') Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4') Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

2. Aquesta deducció és incompatible per a les mateixes inversions o despeses amb les altres previstes en aquest capítol. La part d'inversió o de la despesa finançada amb subvencions no dóna dret a la deducció.»

Article 4. Deducció per despeses de formació de personal en l'ús de les noves tecnologies.

Amb efectes referents a l'impost sobre societats per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 36 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«3. La deducció també s'aplica a les despeses efectuades per l'entitat amb la finalitat d'habituar els empleats en la utilització de noves tecnologies. Entre aquestes despeses s'inclouen les efectuades per proporcionar, facilitar o finançar la seva connexió a Internet, així com les derivades del lliurament gratuït, o a preus rebaixats, o de la concessió de préstecs i ajuts econòmics per a l'adquisició dels equips i terminals necessaris per accedir a aquella, amb el seu programari i els seus perifèrics associats, fins i tot quan el seu ús pels empleats es pugui fer fora del lloc i l'horari de feina. Les despeses a què es refereix aquest apartat es consideren, a efectes fiscals, despeses de formació de personal i no determinen l'obtenció d'un rendiment del treball per a l'empleat.»

Article 5. Modificació de la deducció per activitats d'investigació científica i innovació tecnològica en l'impost sobre societats.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, l'article 37 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 37. Normes comunes a les deduccions previstes en aquest capítol.

1. Les deduccions que preveu aquest capítol s'han de practicar una vegada fetes les deduccions i les bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que concloïn en els cinc anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a les deduccions que preveuen els articles 33 i 33 bis d'aquesta Llei es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que finalitzin en els deu anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

a) En les entitats de nova creació.

b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o la capitalització de reserves.

L'import de les deduccions que preveu aquest capítol a què es refereix aquest apartat, aplicades en el període impositiu, no poden superar conjuntament el 35 per 100 de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions. No obstant això, el límit s'eleva al 45 per 100 quan l'import de la deducció que preveuen els articles 33 i 33 bis, que correspongui a despeses i inversions efectuades en el mateix període impositiu, superi el 10 per 100 de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

2. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una entitat.

3. Els elements patrimonials afectes a les deduccions que preveuen els articles anteriors han de romandre en funcionament durant cinc anys, o tres anys, si es tracta de béns mobles, o durant la seva vida útil, si és inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què es manifesti l'incompliment d'aquest requisit, s'ha d'ingressar la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.»

Article 6. Supressió de les limitacions en el dret a deduir en l'impost sobre el valor afegit i en l'impost general indirecte canari, en els casos de percepció de subvencions per a activitats d'investigació, desenvolupament o innovació tecnològica.

U. El tercer paràgraf del número 2n de l'apartat dos de l'article 104 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat en els termes següents:

«A efectes del que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest número 2n, no es tenen en compte les subvencions següents que no integrin la base imposable de l'impost d'acord amb el que disposa l'article 78 d'aquesta Llei:

a) Les percebudes pels centres especials d'ocupació regulats per la Llei 13/1982, de 7 d'abril, quan compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 43.

b) Les finançades amb càrrec al Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària (FEOGA).

c) Les finançades amb càrrec a l'Instrument Financer d'Orientació de la Pesca (IFOP).

d) Les concedides amb la finalitat de finançar despeses de realització d'activitats d'investigació,

desenvolupament o innovació tecnològica. A aquests efectes, es consideren com a tals activitats i despeses de realització d'aquestes les que defineix l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.»

Dos. El quart paràgraf del número 2 de l'apartat 2n de l'article 37 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries, queda redactat en els termes següents:

«A efectes del que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat 2n, no es tenen en compte les subvencions següents que no integrin la base imposable de l'impost d'acord amb el que disposa l'article 22 d'aquesta Llei:

a) Les percebudes pels centres especials d'ocupació regulats per la Llei 13/1982, de 7 d'abril, quan compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 del seu article 43.

b) Les dirigides a permetre el proveïment de productes comunitaris o disponibles al mercat de la Unió Europea, previst al programa d'opcions específiques per la llunyania i la insularitat de les illes Canàries.

c) Les concedides amb la finalitat de finançar despeses de dur a terme activitats d'investigació, desenvolupament o innovació tecnològica. A aquests efectes, es consideren com a tals activitats i despeses de realització d'aquestes les que defineix l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.»

Article 7. *Reducció a un any del termini per a la bonificació de les rendes obtingudes per societats i fons de capital risc.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, l'article 69 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 69. *Societats i fons de capital risc.*

1. Les societats i els fons de capital risc, que regula la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores, gaudeixen d'exempció parcial per les rendes que obtinguin en la transmissió d'accions i participacions en el capital de les empreses, a què es refereix l'article 2.1 de la Llei esmentada, en què participin, segons l'any de transmissió computat des del moment de l'adquisició. Aquesta exempció és del 99 per 100 a partir de l'inici del segon any i fins al dotzè, inclusivament.

Excepcionalment es pot admetre una ampliació d'aquest últim termini fins al dissetè any, inclusivament. S'han de determinar per reglament els supòsits, les condicions i els requisits que habiliten per a l'ampliació.

Excepte en el cas que preveu el paràgraf anterior, no s'aplica l'exempció el primer any i a partir del dotzè.

2. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats que les societats i fons de capital risc promoguin o fomentin gaudeixen de la deducció que preveu l'article 28.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o les participacions.

3. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats i fons de capital risc gaudeixen de la deducció que preveu l'article 28.2 d'aquesta Llei sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o les participacions.»

TÍTOL II

Mesures relatives als plans de pensions i assegurances de vida

Article 8. *Elevació dels límits de reducció en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques per aportacions a plans de pensions. Extensió del règim fiscal dels plans de pensions als cònjuges dels perceptors dels rendiments.*

Es fa una nova redacció del número 4t i s'afegeixen dos nous números 5è i 6è a l'apartat 1 de l'article 46 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en els termes següents:

«4t Les aportacions efectuades pels partícips a plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiment del treball.

5è Com a límit màxim conjunt d'aquestes reduccions s'aplica la menor de les quantitats següents:

a) El 25 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici.

A aquests efectes, es consideren rendiments d'activitats econòmiques els imputats per les societats transparents que regula l'article 75, apartat 1, lletres b) i c), de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, als seus socis que, efectivament, exerceixin l'activitat a través d'aquestes com a professionals, artistes o esportistes.

No obstant això, en el cas de partícips o mutualistes majors de cinquanta-dos anys, el percentatge anterior és del 40 per 100.

b) 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) anuals.

No obstant això, en el cas de partícips o mutualistes majors de cinquanta-dos anys, el límit anterior s'incrementa en 100.000 pessetes (601,01 euros) addicionals per cada any d'edat del partípic o mutualista que passi de cinquanta-dos, i es fixa en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) per a partícips o mutualistes de seixanta-cinc anys o més.

6è A més de les reduccions efectuades d'acord amb els límits anteriors, els contribuents el cònjuge dels quals no obtingui rendiments nets del treball ni d'activitats econòmiques, o els obtingui en una quantia inferior a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) anuals, poden reduir en la base imposable general les aportacions efectuades a plans de pensions i a mutualitats de previsió social dels quals sigui partípic o mutualista el cònjuge esmentat, amb el límit màxim de 300.000 pessetes (1.803,04 euros) anuals.»

Article 9. *Transmissions entre cònjuges per fer aportacions a plans de pensions d'acord amb l'article 46.1.6è de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Les transmissions entre cònjuges que es produeixin com a conseqüència del que estableix l'article 46.1.6è de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions fins al límit que preveu el precepte esmentat.

Article 10. *Elevació dels límits aplicables als plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.*

Les quanties d'1.100.000 pessetes (6.611,13 euros) i de 2.200.000 pessetes (13.222,27 euros) a què es refereix la disposició addicional dissetena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, s'eleven a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) i 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros), respectivament.

Article 11. *Elevació dels límits d'aportació a plans de pensions.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactat en els termes següents:

«3. Les aportacions anuals màximes als plans de pensions que regula aquesta Llei, amb inclusió, si s'escau, de les que els promotors d'aquests plans imputen als partícips, no poden superar, en cap cas, 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros).

No obstant això, en el cas de partícips majors de cinquanta-dos anys als quals per la seva edat la quantitat esmentada els resulta insuficient, el límit anterior s'incrementa en 100.000 pessetes (601,01 euros) addicionals per cada any d'edat del partípic que passi de cinquanta-dos, i es fixa en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) per a partícips de seixanta-cinc anys o més.

El límit màxim establert en aquest apartat s'aplica individualment a cada partípic integrat a la unitat familiar.»

Article 12. *Millora de la previsió social voluntària dels minusvàlids.*

L'apartat 1 de la disposició addicional dissetena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«1. Poden fer aportacions al pla de pensions tant el mateix minusvàlid partípic com les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o els que el tinguin al seu càrrec en règim de tutela o acolliment. En aquests últims casos, les persones amb minusvalidesa han de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència. No obstant això, la contingència de defunció del minusvàlid pot generar dret a prestacions de viduïtat, orfanat o a favor dels qui hagin fet aportacions al pla de pensions del minusvàlid en proporció a l'aportació d'aquests.

Aquestes aportacions no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.»

Article 13. *Mutualitat d'esportistes professionals.*

S'afegeix una disposició addicional vint-i-tresena a la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.*

U. Els esportistes professionals i d'alt nivell poden fer aportacions a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals, amb les especialitats següents:

1. Àmbit subjectiu. Es consideren esportistes professionals els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1006/1985, de 26 de juny, pel qual es regula la relació laboral especial dels esportistes professionals. Es consideren esportistes d'alt nivell els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

La condició de mutualista i assegurat recau, en tot cas, en l'esportista professional o d'alt nivell.

2. Aportacions. No poden superar la quantitat de 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) les aportacions anuals, incloent-hi les que hagin estat imputades pels promotors en concepte de rendiments del treball quan aquestes últimes es facin d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny.

No s'admeten aportacions una vegada finalitzi la vida laboral com a esportista professional o es produeixi la pèrdua de la condició d'esportista d'alt nivell en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

3. Contingències. Les contingències que poden ser objecte de cobertura són les previstes per als plans de pensions a l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny.

4. Disposició de drets consolidats. Els drets consolidats dels mutualistes només es poden fer efectius en els casos que preveu l'article 8.8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny i, addicionalment, una vegada transcorregut un any des que finalitzi la vida laboral dels esportistes professionals o des que es perdi la condició d'esportistes d'alt nivell.

5. Règim fiscal.

a) Les aportacions, directes o imputades, que compleixin els requisits anteriors poden ser objecte de reducció en la part general de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el límit de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici i fins a un import màxim de 2.500.000 pessetes anuals (15.025,30 euros).

b) La disposició dels drets consolidats en supòsits diferents dels esmentats en el número 4 anterior determina l'obligació per al contribuent de reposar en la base imposable les reduccions efectuades de manera indeguda, amb la pràctica de les declaracions liquidacions complementàries, que han d'incloure els interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributen com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinquin dels contractes d'assegurança a què es refereix la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació de plans i fons de pensions, cas en què tributen com a rendiments del treball.

c) Les prestacions percebudes, així com la percepció dels drets consolidats en els supòsits que

preveu el número 4 anterior tributen íntegrament com a rendiments del treball.

Dos. Amb independència del règim especial que preveu l'apartat anterior, els esportistes professionals i d'alt nivell, encara que hagin finalitzat la seva vida laboral com a esportistes professionals o hagin perdut la condició d'esportistes d'alt nivell, poden fer aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Aquestes aportacions poden ser objecte de reducció en la part general de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, sempre que compleixin els requisits que estableixen les lletres a), b) i c) de l'article 46.1 d'aquesta Llei.

Com a límit màxim conjunt de reducció d'aquestes aportacions s'aplica el que estableix l'article 46.1.5è d'aquesta Llei per a les aportacions a plans de pensions i contractes d'assegurança subscrits amb mutualitats de previsió social.»

Article 14. Imputació fiscal de primes de contractes d'assegurança de vida per cobrir compromisos empresarials per pensions.

La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactada de la manera següent:

«e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per afrontar els compromisos per pensions en els termes que preveuen la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, quan siguin imputades a les persones a qui es vinculin les prestacions. Aquesta imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de vida que, a través de la concessió del dret de rescat o mitjançant qualsevol altra fórmula, permetin la seva disposició anticipada en supòsits diferents dels que preveu la normativa de plans de pensions, per part de les persones a qui es vinculin les prestacions. A aquests efectes, no es considera que permeten la disposició anticipada les assegurances que incorporin dret de rescat per als casos de malaltia greu o desocupació de llarga durada, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Article 15. Elevació dels coeficients reductors aplicables als rendiments derivats de contractes d'assegurança de vida.

En els articles 17.2, lletres c) i d), i 24.2, lletres b) i c), de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els percentatges del 60 per 100 i del 70 per 100 passen a ser, respectivament, del 65 per 100 i del 75 per 100.

Article 16. Modificació de la regulació del tractament tributari dels contractes d'assegurança en què el prenedor assumeix el risc de la inversió.

L'apartat 3 de l'article 24 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«3. Les reduccions que preveu la lletra b) de l'apartat 2 d'aquest article no són aplicables als rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurances de vida en què el prenedor assumeixi el risc d'inversió, llevat que en aquests contractes es doni alguna de les circumstàncies següents:

A) No s'atorgui al prenedor la facultat de modificar les inversions afectes a la pòlissa.

B) Les provisions matemàtiques estiguin invertides en:

a) Accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, predeterminades en els contractes, sempre que:

Es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva adaptades a la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva empaquetades per la Directiva 85/611/CEE, del Consell, de 20 de desembre de 1985.

b) Conjunts d'actius reflectits de manera separada en el balanç de l'entitat asseguradora, sempre que es compleixin els requisits següents:

La determinació dels actius que integrin cadascun dels diferents conjunts d'actius separats ha de correspondre, en tot moment, a l'entitat asseguradora que, a aquests efectes, gaudeix de plena llibertat per triar els actius amb subjecció, únicament, a criteris generals predeterminats relatius al perfil de risc del conjunt d'actius o a altres circumstàncies objectives.

La inversió de les provisions s'ha de fer en els actius aptes per a la inversió de les provisions tècniques, que especifica l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, excepte els béns immobles i els drets reals immobiliaris.

Les inversions de cada conjunt d'actius han de complir els límits de diversificació i dispersió establerts, amb caràcter general, per als contractes d'assegurança per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i supervisió de les assegurances privades, el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i altres normes que es dictin en desplegament d'aquella.

No obstant això, s'entén que compleixen aquests requisits els conjunts d'actius que intentin dur a terme una política d'inversió caracteritzada per reproduir un determinat índex borsari o de renda fixa representatiu d'alguns dels mercats secundaris oficials de valors de la Unió Europea.

El prenedor només té la facultat d'escollir, entre els diferents conjunts separats d'actius, en quins ha d'invertir l'entitat asseguradora la provisió matemàtica de l'assegurança, però en cap cas pot intervenir en la determinació dels actius concrets en què, dins de cada conjunt separat, s'inverteixen aquestes provisions.

En aquestes contractes, el prenedor o l'assegurat poden triar entre un nombre limitat d'institucions d'inversió col·lectiva o conjunts separats d'actius expressament designats en els contractes, en cap cas superior a 10, sense que es puguin produir especificacions singulars per a cada prenedor o assegurat.

Les condicions a què es refereix aquest apartat s'han de complir durant tota la vigència del contracte.»

Article 17. *Pagament fraccionat de l'impost sobre successions i donacions.*

S'afegeix un apartat 4 a l'article 39 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, amb la redacció següent:

«En les assegurances sobre la vida en què el causant sigui al seu torn el contractant o l'assegurat en l'assegurança col·lectiva i l'import de les quals es percebi en forma de renda, s'ha de fraccionar a sollicitud del beneficiari el pagament de l'impost corresponent en el nombre d'anys en què percebi la pensió, si la renda és temporal, o en un nombre màxim de quinze anys si és vitalícia, mentre no s'exerceixi el dret de rescat.

L'ajornament no exigeix la constitució de cap tipus de caució sense que meriti tampoc cap tipus d'interès.

Per l'extinció de la pensió deixen de ser exigibles els pagaments fraccionats pendents que, no obstant això, ho són en cas que s'exerceixi el dret de rescat.

S'ha de determinar per reglament el procediment per a l'aplicació del que disposa aquest apartat.»

TÍTOL III

Mesures relatives als guanys i les pèrdues patrimonials i al tractament de l'estalvi i de la inversió

Article 18. *Reducció a un any del termini per integrar els guanys i les pèrdues patrimonials en la part especial de la base imposable.*

L'apartat 1 de l'article 39 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«1. La part especial de la base imposable està constituïda pel saldo positiu que resulti d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores efectuades en aquests, amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió o de drets de subscripció que corresponguin a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.»

Article 19. *Reducció dels tipus de gravamen especials per a la determinació de la quota íntegra estatal.*

L'article 53 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«Article 53. *Tipus de gravamen especials.*

1. La base liquidable especial es grava al tipus del 15,30 per 100.

2. La base liquidable especial dels contribuents a què es refereix l'article 9, apartats 2 i 3 d'aquesta Llei, es grava al tipus del 18 per 100.»

Article 20. *Reducció dels tipus de gravamen especials per a la determinació de la quota íntegra autonòmica.*

L'article 63 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i

altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Tipus de gravamen especial.*

La base liquidable especial es grava amb el tipus del 2,70 per 100.»

Article 21. *Reducció del percentatge de retenció i pagament a compte aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de la transmissió o el reembors d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva.*

El percentatge aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de la transmissió o el reembors d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, per al càlcul de les retencions i altres pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats, és el 18 per 100.

Per reglament, es pot modificar aquest percentatge.

Article 22. *Tractament en l'impost sobre la renda de les persones físiques de les transmissions lucratives de determinats actius financers.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 23 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, que queda redactat de la manera següent:

«6. Es considera que no hi ha rendiment del capital mobiliari en les transmissions lucratives, a causa de defunció del contribuïent, dels actius representatius de la captació i la utilització de capitals aliens als quals es refereix l'apartat 2 d'aquest article.»

Article 23. *Tractament en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no-residents de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions.*

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2001, s'afegeix un nou punt 5è a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, amb la redacció següent:

«5è La distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions. L'import obtingut minora, fins a la seva anul·lació, el valor d'adquisició de les accions o les participacions afectades i l'excés que pugui resultar tributa com a rendiment del capital mobiliari.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2001, es fa una nova redacció del segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 31 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en els termes següents:

«Quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minora el valor d'adquisició dels valors o les participacions afectades, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seva anul·lació. L'excés que pugui resultar tributa com a rendiment del capital mobiliari, en la mateixa forma establerta per a la distribució de la prima d'emissió en l'article 23 d'aquesta Llei.»

Tres. Amb efectes des de l'1 de gener de 2001, es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 23

de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no-residents i normes tributàries, en els termes següents:

«4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determina aplicant, a cada alteració patrimonial que es produeixi, les normes previstes a la secció 4a del capítol I del títol II, llevat de l'article 31, apartat 2, i al títol VIII de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

En el cas d'entitats no-residents, quan el guany patrimonial provingui d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import és el valor normal de mercat de l'element adquirit.»

Quatre. Amb efectes des de l'1 de gener de 2001, no està subjecte a retenció o ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no-residents el rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Es pot establir per reglament l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en aquests casos.

Article 24. Règim fiscal en l'impost sobre societats i en l'impost sobre la renda de les persones físiques de determinats préstecs de valors.

En els termes que es determinin per reglament, no donen lloc a alteracions de patrimoni en l'impost sobre la renda de les persones físiques o en l'impost sobre societats corresponent al prestador, les operacions de préstec de valors que compleixin els requisits que estableixen l'article 36.7 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i la seva normativa de desplegament.

Article 25. Exempció de l'habitatge habitual en l'impost sobre el patrimoni.

1. S'afegeix un nou número nou a l'article 4t de la Llei 19/1991, de 6 de juny, amb el contingut següent:

«Nou. L'habitatge habitual del contribuent, segons defineix l'article 55.1.3r de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, fins a un import màxim de 25.000.000 de pessetes (150.253,03 euros).»

2. S'afegeix un nou número tres a l'article 25 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, amb el contingut següent:

«Tres. En cap cas poden ser objecte de deducció els deutes contrets per a l'adquisició de béns o drets exempts. Quan l'exempció sigui parcial, és deduïble, si s'escau, la part proporcional dels deutes.»

TÍTOL IV

Mesures de suport a la internacionalització de les empreses

Article 26. Mesures per evitar la doble imposició internacional en l'impost sobre societats.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'incorporen dos nous articles, 20 bis i 20 ter, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Article 20 bis. *Exempció per evitar la doble imposició econòmica internacional sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol.*

1. Estan exempts els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat no resident sigui, almenys, del 5 per 100.

La participació corresponent s'ha de tenir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no és el cas, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar el termini esmentat. Per al còmput del termini també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat tinguda ininterrompudament per altres entitats que compleixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats.

b) Que l'entitat participada hagi estat gravada per un impost estranger de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost en l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis que es reparteixen o en què es participa.

A aquests efectes, s'han de tenir en compte els tributs estrangers que hagin tingut com a finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, encara que sigui parcialment, amb independència que l'objecte del tribut el constitueixi la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquella.

Es considera complert aquest requisit, llevat que hi hagi una prova en contra, quan l'entitat participada sigui resident en un país amb què Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

En cap cas s'ha d'aplicar el que disposa aquest article quan l'entitat participada sigui resident en un país o territori qualificat per reglament de paràdís fiscal.

c) Que els beneficis que es reparteixen o en què es participa procedeixen de la realització d'activitats empresarials a l'estranger.

Només es considera complert aquest requisit quan com a mínim el 85 per 100 dels ingressos de l'exercici corresponguin a:

a') Rendes que s'hagin obtingut a l'estranger i que no estiguin compreses entre les classes de renda a què es refereix l'apartat 2 de l'article 121 com a susceptibles de ser incloses a la base imposable per aplicació del règim de transparència fiscal internacional. En qualsevol cas, les rendes derivades de la participació en els beneficis d'altres entitats, o de la transmissió dels valors o participacions corresponents, han de complir els requisits de la lletra b') següent.

En particular, a aquests efectes, es consideren obtingudes a l'estranger les rendes procedents de les activitats següents:

1a Comerç a l'engròs, quan els béns siguin posats a disposició dels adquiridors en el país o el territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

2a Serveis, quan siguin utilitzats en el país o el territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

3a Creditícies i financeres, quan els préstecs i els crèdits siguin atorgats a persones o entitats residents en el país o el territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

4a Companyies d'assegurances i reassegurances, quan els riscos assegurats estiguin en el país o el territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

b) Dividends o participacions en beneficis d'altres entitats no residents respecte de les quals el subjecte passiu tingui una participació indirecta que compleixi els requisits de percentatge i antiguitat que preveu la lletra a), quan aquests beneficis i entitats compleixin, al seu torn, els requisits que estableixen les altres lletres d'aquest apartat. Així mateix, rendes derivades de la transmissió de la participació en les entitats esmentades no residents, quan es compleixin els requisits de l'apartat següent.

Per a l'aplicació d'aquest article, en el cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social i, si no n'hi ha, es consideren aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

2. Està exempta la renda obtinguda en la transmissió de la participació en una entitat no resident en territori espanyol, quan es compleixin els requisits establerts a l'apartat anterior. El mateix règim s'aplica a la renda obtinguda en els casos de separació del soci o dissolució de l'entitat.

El requisit que preveu la lletra a) de l'apartat anterior s'ha de complir el dia en què es produeixi la transmissió. Els requisits que preveuen les lletres b) i c) han de ser complerts en tots i cadascun dels exercicis de tinença de la participació. No obstant això, quan la participació en l'entitat no resident hagi estat valorada d'acord amb les regles del règim especial del capítol VIII del títol VIII d'aquesta Llei, s'aplica l'exempció en les condicions que estableix la lletra d) d'aquest apartat.

No s'aplica l'exempció quan l'adquiridor resideixi en un país o un territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

En els supòsits següents, l'aplicació de l'exempció té les especialitats que s'indiquen a continuació:

a) Quan l'entitat no resident tingui, directament o indirectament, participacions en entitats residents en territori espanyol o actius situats en aquest territori i la suma del valor de mercat d'unes i altres superi el 15 per 100 del valor de mercat dels seus actius totals.

En aquest supòsit, l'exempció es limita a aquella part de la renda obtinguda que es correspongui amb l'increment net dels beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació

b) Quan el subjecte passiu hagi efectuat alguna correcció de valor sobre la participació transmesa que hagi resultat fiscalment deduïble.

En aquest cas, l'exempció es limita a l'excés de la renda obtinguda en la transmissió sobre l'import de la correcció esmentada.

c) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat prèviament transmesa per una altra entitat que compleixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el subjecte passiu, havent obtingut una renda negativa que s'hagi integrat a la base imposable d'aquest impost.

En aquest cas, la renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació és gravada fins a l'import de la renda negativa obtinguda per l'altra entitat del grup.

d) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat valorada d'acord amb les regles del règim especial del capítol VIII del títol VIII d'aquesta Llei i l'aplicació d'aquestes regles, fins i tot en una transmissió anterior, hagi determinat la no-integració de rendes en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no-residents, derivades de:

a) La transmissió de la participació en una entitat resident en territori espanyol.

b) La transmissió de la participació en una entitat no resident que no compleixi els requisits a què es refereixen les lletres b) i c) de l'apartat 1 anterior.

c) L'aportació no dinerària d'altres elements patrimonials.

En aquest supòsit, l'exempció només s'aplica a la renda que correspongui a la diferència positiva entre el valor de transmissió de la participació a l'entitat no resident i el valor normal de mercat d'aquesta en el moment de la seva adquisició per l'entitat transmissora. La resta de la renda obtinguda en la transmissió s'integra en la base imposable del període.

3. No s'aplica l'exempció que preveu aquest article:

a) A les rendes de font estrangera obtingudes per societats transparents.

b) A les rendes de font estrangera procedents d'entitats que exerceixen la seva activitat a l'estranger amb la finalitat principal de gaudir del règim fiscal que preveu aquest article. Es considera que concorre aquesta circumstància quan la mateixa activitat que exerceix la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, l'hagi exercit anteriorment a Espanya una altra entitat, que hagi cessat en aquesta activitat i que tingui amb aquella alguna de les relacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.

c) A les rendes de font estrangera que l'entitat integri en la seva base imposable i en relació amb les quals opti per aplicar, si escau, la deducció que estableixen els articles 29 o 30 d'aquesta Llei.

4. En qualsevol cas, si s'ha aplicat l'exempció als dividends de font estrangera, no es pot integrar en la base imposable la depreciació de la participació, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què es posi de manifest, fins a l'import dels dividends esmentats.

Així mateix, si s'obté una renda negativa en la transmissió de la participació en una entitat no resident que ha estat prèviament transmesa per una altra entitat que compleixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el sub-

jecte passiu, la renda negativa esmentada s'ha de minorar en l'import de la renda positiva obtinguda en la transmissió precedent i a la qual s'hagi aplicat l'exempció.

Article 20 ter. *Exempció de determinades rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.*

1. Estan exemptes les rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent situat fora del territori espanyol quan es compleixin els requisits següents:

a) Que la renda de l'establiment permanent procedeixi de la realització d'activitats empresarials a l'estranger, en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei.

b) Que l'establiment permanent hagi estat gravat per un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, en els termes de l'article anterior, i que no estigui situat en un país o un territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

2. Quan en períodes impositius anteriors l'establiment permanent hagi obtingut rendes negatives netes que s'hagin integrat en la base imposable de l'entitat, l'exempció que preveu aquest article o la deducció a què es refereix l'article 29 d'aquesta Llei només s'apliquen a les rendes positives obtingudes posteriorment a partir del moment en què superin la quantia de les rendes negatives esmentades.

3. A aquests efectes, es considera que una entitat opera mitjançant un establiment permanent a l'estranger quan, per qualsevol títol, disposi fora del territori espanyol, de manera continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball on exerceixi tota la seva activitat o una part. En particular, s'entén que constitueixen establiments permanents aquells a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no-residents. Si l'establiment permanent està situat en un país amb el qual Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable, cal atènyer-se al que en resulti.

4. No s'aplica el règim que preveu aquest article quan, respecte del subjecte passiu o de les rendes obtingudes a l'estranger, es donin les circumstàncies que preveu l'apartat 3 de l'article anterior. L'opció a què es refereix la lletra c) de l'apartat esmentat l'ha d'exercir cada establiment situat fora del territori espanyol, fins i tot en cas que n'hi hagi diversos en el territori d'un sol país.»

Article 27. *Règim especial de les fusions, les escissions, les aportacions d'actius i el canvi de valors.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 110 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«3. El règim de diferiment de rendes que conté aquest capítol és incompatible, en els termes que estableix l'article 20 bis d'aquesta Llei, amb l'aplicació de les exempcions previstes per a les rendes derivades de la transmissió de participacions en entitats no residents en territori espanyol.»

Article 28. *Ampliació del termini per al còmput de les deduccions per evitar la doble imposició internacional.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, el termini de set anys a què es refereixen els articles 29, apartat 4, i 30, apartat 4, de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, passa a ser de deu anys.

Article 29. *Deducció en l'impost sobre societats per implantació d'empreses a l'estranger.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'afegeix un nou article, 20 quater, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Article 20 quater. *Deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger.*

1. És deduïble en la base imposable l'import de les inversions efectivament efectuades en l'exercici per a l'adquisició de participacions als fons propis de societats no residents en territori espanyol que hi permetin assolir la majoria dels drets de vot, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la societat participada exerceixi activitats empresarials a l'estranger, en els termes que estableix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei. No s'ha de fer la deducció quan l'activitat principal de l'entitat participada sigui immobiliària, financera o d'assegurances, ni quan consisteixi en la prestació de serveis a entitats vinculades residents en territori espanyol.

b) Que les activitats exercides per la societat participada no s'hagin exercit anteriorment sota una altra titularitat.

c) Que la societat participada no resideixi en el territori de la Unió Europea ni en algun dels territoris o països qualificats per reglament de paradís fiscal.

Aquesta deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

2. L'import màxim anual de la deducció és de 5.000 milions de pessetes (30.050.605,22 euros), sense passar del 25 per 100 de la base imposable del període impositiu prèvia al còmput d'aquella.

L'import de la deducció es redueix en la quantia de la depreciació del valor de la participació tinguda en les societats no residents que hagi estat fiscalment deduïble.

Si en relació amb una inversió concorren els requisits establerts per a la pràctica de la deducció a què es refereix aquest article i de la deducció que preveu l'article 34 d'aquesta Llei, l'entitat pot optar per aplicar-ne una o altra, fins i tot distribuint la base de la deducció entre ambdues. El mateix import de la inversió no dona dret a fer la deducció per ambdós conceptes.

3. Les quantitats deduïdes s'integren a la base imposable, per parts iguals, en els períodes impositius que concloguin els quatre anys següents. Si en algun d'aquests períodes impositius es produeix

la depreciació del valor de la participació en aquelles societats, s'ha d'integrar a la base imposable d'aquest, a més, l'import de la depreciació esmentada que hagi estat fiscalment deduïble, fins a completar la quantia de la deducció.

El grau de participació i els altres requisits exigits per a la deducció s'han de complir durant almenys quatre anys. Si no és així, en el període impositiu en què es produeixi l'incompliment s'ha d'integrar en la base imposable la totalitat de la quantitat deduïda que estigui pendent de la integració.

4. El que disposa aquest article no és aplicable en relació amb les entitats filials que exerceixin la seva activitat a l'estranger amb la finalitat principal de gaudir de la deducció prevista allí. Es considera que hi concorre aquesta circumstància quan la mateixa activitat que exerceix la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, l'hagi exercit anteriorment a Espanya una altra entitat que hagi cessat en l'activitat esmentada i que tingui amb aquella alguna de les relacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.»

Article 30. *Modificació del règim de les entitats de tinença de valors estrangers.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, els articles 129 a 132 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queden redactats de la manera següent:

«CAPÍTOL XIV

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 129. *Entitats de tinença de valors estrangers.*

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les entitats l'objecte social de les quals compregui l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, mitjançant l'organització corresponent de mitjans materials i personals.

Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers han de ser nominatius.

A les societats transparents no se'ls pot aplicar el règim d'aquest capítol.

2. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi posteriorment a la comunicació esmentada i als successius que concloguin abans que es comuniqui al Ministeri d'Hisenda la renúncia al règim.

Es poden establir per reglament els requisits de la comunicació i el contingut de la informació a subministrar amb aquesta.

Article 130. *Rendes derivades de la tinença de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol.*

Els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, així com les rendes derivades de la transmissió de la participació corresponent, poden gaudir de l'exempció per evitar la doble imposició econòmica internacional en les condicions i amb els requisits que preveu l'article 20 bis d'aquesta Llei.

Als efectes d'aplicar l'exempció, el requisit de participació mínima a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 bis es considera complert quan el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 6 milions d'euros (998.316.000 pessetes). La participació indirecta de l'entitat de tinença de valors estrangers sobre les seves filials de segon o ulterior nivell, a l'efecte d'aplicar el que preveu la lletra b') de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei, ha de respectar el percentatge mínim del 5 per 100.

Article 131. *Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.*

1. Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article anterior reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui una entitat subjecta a aquest impost, els beneficis percebuts donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes en els termes que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

b) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït no dona dret a la deducció per doble imposició de dividendes, però es pot aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveu l'article 67 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, respecte dels impostos pagats a l'estranger per l'entitat de tinença de valors i que corresponguin a les rendes exemptes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts.

c) Quan el perceptor sigui una entitat o una persona física no resident en territori espanyol, el benefici distribuït no s'ha d'entendre obtingut en territori espanyol. Quan es tracti d'un establiment permanent situat en territori espanyol, s'ha d'aplicar el que disposa la lletra a). La distribució de la prima d'emissió té el tractament previst en aquesta lletra per a la distribució de beneficis. A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de rendes exemptes.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en l'entitat de tinença de valors o en els casos de separació del soci o liquidació de l'entitat reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui una entitat subjecta a aquest impost o un establiment permanent situat en territori espanyol, i compleixi el requisit de participació en l'entitat de tinença de valors estrangers que estableix l'apartat 5 de l'article 28 d'aquesta Llei, pot aplicar la deducció per doble imposició interna en els termes que preveu l'article esmentat. En el mateix supòsit, pot aplicar l'exempció que preveu l'article 20 bis d'aquesta Llei a aquella part de la renda obtinguda que es correspongui amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents en relació amb les quals l'entitat de tinença de valors estrangers compleixi els requisits establerts en l'article 20 bis per a l'exempció de les rendes de font estrangera.

b) Quan el perceptor sigui una entitat o una persona física no resident en territori espanyol, no s'ha d'entendre obtinguda en territori espanyol la renda que es correspongui amb les reserves dotades amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article 20 bis o amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents que compleixin els requisits a què es refereix

l'esmentat article per a l'exempció de les rendes de font estrangera.

3. L'entitat de tinença de valors ha d'esmentar en la memòria l'import de les rendes exemptes i els impostos pagats a l'estranger corresponents a aquestes, així com facilitar als seus socis la informació necessària perquè aquests puguin complir el que preveuen els apartats anteriors.

4. El que disposen la lletra c) de l'apartat 1 i la lletra b) de l'apartat 2 d'aquest article no s'aplica quan el receptor de la renda resideixi en un país o un territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

Article 132. Aplicació d'aquest règim.

1. El gaudi del règim està condicionat al compliment dels supòsits de fet relatius a aquest, que han de ser provats pel subjecte passiu a requeriment de l'Administració tributària.

2. Les aportacions no dineràries dels valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol gaudeixen del règim que preveu l'article 108 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació a l'entitat de tinença de valors que les esmentades aportacions confeixin, sempre que les rendes derivades dels dits valors puguin gaudir del règim que estableix l'article 20 bis d'aquesta Llei.»

Article 31. Consultes tributàries en relació amb el règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

S'incorpora una nova lletra h) a l'apartat 4 de l'article 107 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, amb la redacció següent:

«h) Interpretació i aplicació del règim establert per a les entitats de tinença de valors estrangers en la Llei de l'impost sobre societats.»

Article 32. Exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques per als rendiments percebuts per treballs realitzats a l'estranger.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, la lletra p) de l'article 7 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactada de la manera següent:

«p) Els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, amb els requisits següents:

1r Que els treballs esmentats es duguin a terme per a una empresa no resident a Espanya o un establiment permanent que radiqui a l'estranger.

2n Que en el territori en què es duguin a terme els treballs s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o un territori que hagi estat qualificat per reglament de paradís fiscal.

L'exempció té un límit màxim de 10.000.000 de pessetes anuals (60.101,21 euros). Es pot modificar per reglament l'import esmentat.

Aquesta exempció és incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació que preveu l'article

8.A.3.b) del Reglament d'aquest impost, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, sigui quin sigui el seu import. El contribuent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.»

Article 33. Opció per tributar per obligació personal en l'impost sobre el patrimoni dels treballadors desplaçats a l'estranger.

La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, queda redactada de la manera següent:

«a) Per obligació personal, les persones físiques que tinguin la residència habitual en territori espanyol, exigint-se l'impost per la totalitat del seu patrimoni net amb independència del lloc on estiguin situats els béns o es puguin exercir els drets.

Quan un resident en territori espanyol passi a tenir la residència en un altre país, pot optar per continuar tributant per obligació personal a Espanya. L'opció l'ha d'exercir mitjançant la presentació de la declaració per obligació personal en el primer exercici en què hagi deixat de ser resident en el territori espanyol.»

Article 34. Règim fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva en l'impost sobre societats.

L'apartat 1 de l'article 71 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«1. Les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei 46/1984, de 26 de desembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, excepte les sotmeses al tipus general de gravamen, no tenen dret a cap deducció de la quota ni a l'exempció de rendes en la base imposable per evitar la doble imposició internacional.»

TÍTOL V

Mesures relatives al sistema de pagaments a compte

Article 35. Modificació de l'article 83 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

L'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat de la manera següent:

«1. Les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius, s'han de fixar per reglament prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o ingrés a compte. Per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte es poden tenir en consideració les circumstàncies personals i familiars i, si s'escau, les rendes del cònjuge i les reduccions i deduccions, així com les retribucions variables previsible, en els termes que s'estableixin per reglament. A aquests efectes, es consideren retribucions variables previsible, com a mínim, les obtingudes l'any anterior, llevat que hi concorrin circumstàncies que

permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.

En rendiments del treball diferents dels anteriors, el percentatge de retenció o ingrés a compte no pot superar el 40 per 100.»

Article 36. Límit quantitatiu excloent de l'obligació de retenir per a l'any 2000.

1. Amb efectes exclusius per a l'any 2000, no s'ha de practicar retenció sobre els rendiments del treball la quantia dels quals, determinada segons el que preveu el Reglament de l'impost, no superi l'import anual que correspongui segons el quadre següent:

Situació del contribuent	Nombre de fills i altres descendents		
	0	1	2 o més
1. ^a Contribuent solter, viudo, divorciat o separat legalment	—	1.675.000	1.850.000
2. ^a Contribuent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 100.000 pessetes anuals	1.675.000	1.850.000	2.025.000
3. ^a Altres situacions	1.250.000	1.350.000	1.450.000

Als efectes de l'aplicació del que preveu el quadre anterior, s'entén per fills i altres descendents aquells que donen dret al mínim familiar que preveu l'article 40.3 de la Llei de l'impost.

Quant a la situació del contribuent, pot ser una de les tres següents:

1.ª Contribuent solter, viudo, divorciat o separat legalment. Es tracta del contribuent solter, viudo, divorciat o separat legalment amb descendents, quan tingui dret al mínim personal incrementat a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei de l'impost per a les unitats familiars monoparentals.

2.ª Contribuent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 100.000 pessetes anuals. Es tracta del contribuent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual no obtingui rendes anuals superiors a 100.000 pessetes, incloses les exemptes. Si en el curs de l'any natural se supera l'import esmentat, s'ha de regularitzar el tipus de retenció en la forma prevista per reglament.

3.ª Altres situacions. Inclou tres tipus de situacions:

a) El contribuent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual obtingui rendes anuals superiors a 100.000 pessetes, incloses les exemptes.

b) El contribuent solter, viudo, divorciat o separat legalment, sense descendents o amb descendents al seu càrrec quan, en aquest últim cas, no tingui dret als imports incrementats del mínim personal perquè es dona la circumstància de convivència a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei de l'impost.

c) Els contribuents que no manifestin estar en cap de les situacions 1a i 2a anteriors.

2. Els imports previstos al quadre anterior s'incrementen en 100.000 pessetes en el cas de pensions o havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives i en 200.000 pessetes per a prestacions o subsidis per desocupació.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable quan corresponguin els tipus fixos de retenció, en els casos a què es refereix l'apartat 1, 2n i 3r de l'article 75 del Reglament de l'impost, i quan hi hagi els tipus mínims de retenció a què es refereix l'article 80.2 del Reglament esmentat.

Article 37. Límit quantitatiu excloent de l'obligació de retenir per a l'any 2001.

El que preveu la disposició addicional novena, «Límit quantitatiu excloent de l'obligació de retenir per a l'any 2000», resulta igualment aplicable a partir de l'1 de gener de 2001. No obstant això, la quantia de les rendes del cònjuge del contribuent a què es refereix l'esmentada disposició addicional és de 250.000 pessetes (1.502,53 euros) anuals, incloses les exemptes.

Per reglament es poden modificar les quanties a què es refereix aquesta disposició addicional.

Article 38. Pagaments a compte en les quantitats satisfetes en virtut de resolució judicial o administrativa.

U. S'afegeix un nou apartat 9 a l'article 82 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, amb la redacció següent:

«9. Quan en virtut d'una resolució judicial o administrativa s'hagi de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'aquest impost, el pagador ha de practicar-la sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i ha d'ingressar-ne l'import al Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 146 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«5. Quan en virtut d'una resolució judicial o administrativa s'hagi de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'aquest impost, el pagador ha de practicar-la sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i ha d'ingressar-ne l'import al Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.»

Tres. Si durant l'any 2000 s'ha satisfet, en virtut d'una resolució judicial o administrativa, una renda subjecta a retenció o ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats i, d'acord amb aquesta resolució, el pagador ha estat obligat a abonar-ne l'import íntegre a l'òrgan administratiu o judicial competent, fins i tot havent-se practicat i ingressat la retenció o l'ingrés a compte corresponent, el retenidor pot sol·licitar a l'Administració tributària la devolució de la quantitat ingressada per aquest concepte. En aquest cas, el perceptor de la renda ha de computar l'ingrés per l'import íntegre percebut i no pot deduir les retencions i els ingressos a compte a què es refereix aquest apartat.

Article 39. Conseqüències del canvi de residència.

U. S'afegeix una nova lletra e) a l'article 65 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en els termes següents:

«e) Quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, les retencions i els ingressos a compte a què es refereix l'apartat 8 de l'article 82 d'aquesta Llei, així com les quotes satisfetes de l'impost sobre la renda de no-residents i meritades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 8 a l'article 82 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre

la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en els termes següents:

«8. Quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, tenen la consideració de pagaments a compte d'aquest impost les retencions i els ingressos a compte de l'impost sobre la renda de no-residents practicades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 85 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queden redactats en els termes següents:

«1. Quan la suma de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats d'aquest impost, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no-residents a què es refereix la lletra e) de l'article 65 d'aquesta Llei, sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, a practicar la liquidació provisional dins dels sis mesos següents al final del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració hagi estat presentada fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional, sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retinudes i dels pagaments a compte d'aquest impost efectuats, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no-residents a què es refereix la lletra e) de l'article 65 d'aquesta Llei, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre aquesta quota, sens perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.»

Quatre. S'afegeix un nou article 39 a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no-residents i normes tributàries, amb la redacció següent:

«Article 39. *Deducció de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Quan un contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, tenen la consideració de retencions o ingressos a compte d'aquest impost els pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques practicats des de l'inici de l'any fins que s'acrediti davant de l'Administració tributària el canvi de residència, quan aquests pagaments a compte corresponguin a rendes subjectes a aquest impost percebudes pel contribuent.»

Disposició addicional primera. *Efectes de la pèrdua del règim de declaració consolidada i de l'extinció del grup de societats.*

La lletra c) de l'apartat 1 de l'article 95 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactada de la manera següent:

«c) Les societats que integrin el grup en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim assumeixen el dret a la compensació pendent de les deduccions de la quota del grup de societats, en la proporció en què hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es practica en les quotes íntegres que es determinin en els períodes impositius que restin fins a completar el termini que estableix aquesta Llei per a la deducció pendent, a comptar del següent o següents a aquell o aquells en què es van determinar els imports a deduir.»

Disposició addicional segona. *Suport financer a empreses de base tecnològica.*

1. Es crea una línia de suport a la capitalització d'empreses de base tecnològica, l'objecte de la qual és el finançament de la presa de participació en el capital d'empreses d'alt contingut tecnològic per part d'entitats financeres l'objecte social de les quals sigui la participació temporal en el capital d'empreses no financeres. Les entitats financeres esmentades han d'estar registrades davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors i/o supervisades pel Banc d'Espanya.

Aquesta línia de suport revesteix la fórmula de préstec concedit pel Ministeri de Ciència i Tecnologia a l'entitat financera amb un màxim de set anys de període d'amortització i a un tipus d'interès zero, i es pot concedir sense avals ni garanties addicionals a la mateixa viabilitat del projecte.

L'entitat financera ha d'aplicar aquest finançament per a la presa de participació en el capital d'empreses que iniciïn la seva activitat o en ampliacions de capital d'empreses ja existents amb menys de dos anys de funcionament. La quantia del préstec concedit pel Ministeri de Ciència i Tecnologia està limitada a un màxim d'un 75 per 100 de la participació a l'empresa participada per part de les entitats financeres.

La liquidació del préstec s'ha d'efectuar, en lloc de pel seu import originari, pel seu valor actualitzat en funció del que tinguin les accions de l'empresa participada en el moment de la desinversió per l'entitat financera o al final del termini de concessió si no hi ha hagut una desinversió prèvia, i, en conseqüència, es condonen les minusvàlues que es puguin produir. Quan hi hagi plusvàlues, les entitats financeres han de deduir en la liquidació un percentatge de la plusvàlua determinada per reglament, en concepte de prima d'èxit.

El valor de les accions a aquests efectes és el major dels següents:

- El de venda.
- El valor teòric determinat per empreses auditors independents, en el moment de la desinversió.

Les condicions de contractació i liquidació dels préstecs i el seu reglament de gestió s'han de regular mitjançant reial decret a proposta del Ministeri de Ciència i Tecnologia.

En el dit Reial decret s'han de regular els criteris i els procediments de concessió d'aquests préstecs, i prevalen els criteris de transparència i lliure concurrència, així com els de viabilitat del projecte.

Les entitats financeres poden obtenir en concepte de comissió per selecció i gestió de projectes fins a un determinat percentatge de la quantia del préstec atorgat pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, que es liquida una sola vegada en el moment de la desinversió o liquidació al final del termini de concessió si no hi ha hagut una desinversió prèvia.

La Llei de pressuposts generals de l'Estat ha de fixar l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en cada exercici amb càrrec a aquesta línia de suport.

2. Es crea una línia de finançament l'objecte de la qual és donar suport a projectes empresarials d'empreses de base tecnològica, utilitzant l'instrument financer del préstec participatiu que regula l'article 20 del Reial

decret llei 7/1996, de 7 de juny, i modificat per la disposició addicional segona de la Llei 10/1996, de 18 de desembre.

Per a l'aplicació d'aquesta línia, la «Empresa Nacional de Innovació, S.A.» (ENISA) ha de rebre, tal com es determini mitjançant conveni, préstecs del Ministeri de Ciència i Tecnologia previstos per a aquesta línia de finançament, amb un període màxim d'amortització de vuit anys, a un tipus d'interès zero i sense necessitat de garanties.

El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de regular, mitjançant conveni amb ENISA, les condicions, els criteris i els procediments de concessió i control d'aquests préstecs participatius.

Els possibles fallits que es generin per l'aplicació d'aquesta línia redueixen la quantia dels préstecs a ENISA en el moment de la liquidació al final del termini de concessió. Així mateix, les possibles plusvàlues generades s'han de determinar en la forma en què s'estableixi, en el conveni esmentat, el valor actualitzat del préstec que hagi de reintegrar ENISA.

ENISA ha d'obtenir en concepte de comissió de gestió un percentatge dels fons prestats, que s'ha de determinar en el conveni esmentat.

Anualment s'ha d'establir en la Llei de pressupostos generals de l'Estat l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en cada exercici amb càrrec a aquesta línia de suport.

3. En l'exercici de 2000, les línies establertes en els apartats anteriors es financen amb càrrec a les aplicacions pressupostàries 20.04.542E.821.18. i 20.04.542E.831.18, i en exercicis successius amb càrrec a les aplicacions pressupostàries equivalents.

Disposició transitòria primera. Règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, generades entre un i dos anys.

Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 38, lletra b), de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, corresponents al període impositiu de 1999 que estiguin pendents de compensació l'1 de gener de 2000 i que s'hagin posat de manifest en ocasió de la transmissió d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en aquests, amb més d'un any i fins a dos anys d'antelació a la data de transmissió, es continuen compensant d'acord amb el que preveu l'article 38, lletra b).

Disposició transitòria segona. Deduccions pendents d'aplicar procedents dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Les deduccions a què es refereixen els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, pendents de practicar després de l'acabament del període impositiu en curs a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, es dedueixen en els períodes impositius conclusos posteriorment a l'esmentada data en les condicions i els requisits previstos en els articles esmentats.

Disposició transitòria tercera. Adaptació al nou règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

1. Les entitats que a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a

la petita i mitjana empresa, tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers poden renunciar a aplicar el règim del capítol XIV del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en els termes establerts per aquesta Llei, mitjançant comunicació al Ministeri d'Hisenda abans que finalitzi el primer període impositiu que conclougi després de la seva entrada en vigor.

2. La conversió en nominatius dels valors representatius de les participacions en el capital de les entitats que a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de fer dins del primer període impositiu en què sigui aplicable el nou règim.

Disposició transitòria quarta. Aplicació de les normes relatives a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En cas d'acabament del període impositiu que preveu l'article 13 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, els successors del causant poden optar per aplicar en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques, corresponent a aquest últim, la normativa vigent en la data de meritació de l'impost o la vigent el 31 de desembre de 2000.

Disposició transitòria cinquena. Supressió de les limitacions en el dret a deduir en l'impost sobre el valor afegit i en l'impost general indirecte canari, en els casos de percepció de subvencions per a activitats d'investigació, desenvolupament o innovació tecnològica.

El que preveuen la lletra d) del tercer paràgraf del número 2n de l'apartat u de l'article 104 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i la lletra c) del quart paràgraf de l'apartat 2n del número 2 de l'article 37 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, és aplicable respecte dels imports de les subvencions que es percebin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins i tot en els casos de subvencions que hagin estat acordades abans de la data esmentada.

Disposició derogatòria primera. Derogació dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, queden derogats els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició derogatòria segona. Derogació del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa.

Queda derogat el Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ